

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 505. Infamia quid & quotuplex, & qualiter etiam à Clericis contrahatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

expressorum, c. excommunicamus. de heretic. c. quamvis. & c. Felicis. h. t. in 6. & propter quæ in foro seculari pœna mortis (& quidem non simpliciter, sed atrocioris v. g. ignis, rotæ, damnationis ad bestias, lacerationis membrorum, ut Oliva loc. cit. q. 10. n. 11. cum Innoc. & Abb. in c. tue infligitur) clericis reis decerni consuevit. Strein. cit. du. 14. n. 4. Diaz. pr. crim. c. 137. quæ etiam pœna carceris ob atrocitatem criminis valde enormem ita de jure exasperari potest, ut juxta c. novimus de V. S. non nisi pane doloris & aqua angustia sustentari debeant, quamvis cavendum, ne alimenta aliaque vitæ necessaria in carcerato tali subtrahantur, ita ut si eorum defectus esset causa mortis, ab Episcopo tam severe procedente irregularitas contraheretur. Cardin. in Clem. 1. de pœnis. & remiss. q. 7. Abb. in c. à nobis. de apostat. num. 1. Tholof. Syntag. L. 31. c. 33. n. 5. Præter. l. c. Wiestn. n. 31. Ad pœnam carceris spectat ergastulum, quod est locus, in quo mancipia deteriora in vinculis opus facere cogebantur. Schard. in lexicojurid. Lit. E. & in quem personæ Deo dicatæ præsertim moniales turpiter & impudicè viventes detrudebantur, §. Salomon. post. can. cum beatus. dist. 45. & can. impudicas. 27. q. 1. Tholof. partit. can. l. 4. tit. 25. n. 8.

2. Resp. ad secundum: Detrusio clericorum gravium delictorum reorum prius depositorum, uti & quandoque laicorum, imò & fœminarum, præsertim in adulterium vel stuprum lapsarum in arctum monasterium olim erat in usu. c. si qua monacharum. 27. q. 1. c. pervenit. de adulter. c. inter. de purgat. can. c. tua h. t. non ut editis votis paupertatis, castitatis & obedientiæ religionem profiterentur, sed ut in eo reclusi, & ab omni mundana Societate & delinquendi occasione remoti sub disciplina monasticæ & pœnitentiæ oneribus vel perpetuo, can. si Episcopus. dist. 50. can. si quis clericus. dist. 81. can. omnis. de pœnis. & remiss. vel ad quinquennium vel septennium. c. sicut §. fin. de homicid. aliudve majus minusve tempus lugendo peccata præterita, cogitandoque & agendo, quæ ad salutem pertinent, vitam traherent, Farin. pr. crim. q. 119. n. 54. Gonz. in c. 1. de regul. n. 10. paulatim tamen hæc pœna monasteriis nolentibus istiusmodi facinorosos ad agendam pœnitentiam intra sua claustra recipere, & quod eorum plurima, totique religiosi Ordines ad illos recipiendos per privilegia apostolica exempti, ad eos recipiendos compelli non possent ab Ordinariis, hæc pœna ut plurimum abiit in defuetudinem, substituta ei transmissio ad tritemes, potissimum in Italia, vel ad carceres perpetuos, testibus Diaz. pr. crim. can. c. 55. Fagn. in c. cum non ab Domino. n. 104. Farin. l. c. num. 55.

Quæst. 504. Qualiter pœna relegationis & exilii irrogari possit clericis?

Resp. Exilium seu relegationem extra diœcesin Episcopus, extra provinciam seu Archidiœcesin Archiepiscopus clericis in pœnam decernere potest, can. beatus. d. 45. can. quicunque. §. plerique 26. q. 5. Præter. pr. episc. p. 2. c. 4. a. & num. 14. Wiestn. h. t. n. 27. Prælatum quoque regularem subditos sibi religiosos, dum id delinquentium correctio, aliorum exemplum, aut monasterii tranquillitas exigere videtur, exilio plectere posse, tradit Rodriq. Tom. 2. qq. regul. q. 24. a. 1. eò quòd in hos idem ferè possit, quòd Episcopus in suos clericos diœcesanos, & quòd, si religionis alicujus constitutionibus vel moribus receptum sit, ut possit Præla-

tus religioso suo, & Episcopus Clericis expulsis in super civitatis & patriæ jura adimere, & perfectum exilium decernere, implorandum ei esse brachium sæculare, c. si quis. de clerico excom. junctâ Gl. v. Regis judicio & Trid. Sess. 24. c. 8. de reform. eò quòd istiusmodi exilii perfecti pœna non sit penes Ecclesiam, ut Decius in c. cum non ab homine. de judic. n. 13. & Barb. in cit. c. si quis. num. 4. astruit Wiestn. cit. num. 27.

Quæst. 505. Infamia quid, & quotuplex, & qualiter etiam à clericis contrahatur?

1. Resp. ad primum: Infamia est bonæ famæ privati seu diminutio ob publicam sinistramque de persona ex vitio illius apud viros probos & honestos ortam opinionem. Tholof. Syntag. l. 31. c. 29. n. 5. Suar. d. 48. de censur. f. 1. n. 1. juxta c. l. cognitionem. §. 1. ff. de extraord. cognit.

2. Resp. ad secundum: Infamia duplex communiter assignatur, nempe infamia facti, quæ ex sola inhonesti operis manifesta turpitudine apud viros probos & honestos boni nominis æstimationem diminuente nascitur, licet nulla lex aut Judicis sententia propterea aliquem infamem declaret, L. neque famosis. C. de dignitat. junctâ L. verum. ff. de furtis. Et infamia juris, quæ publica legis vel canonis auctoritate delicto annexa, eo commissio citra omnem Judicis sententiam contrahitur, vel primum per sententiam Judicis juxta legis declarationem infligitur, qualiter infames jure canonico censentur, quotquot jure civili habentur infames, ut expressè dicitur, c. omnes. 6. q. 1. Barb. ibid. n. 1. nisi tamen SS. Canones infamiam jure civili inductam speciatim sustulerint, ut constat ex c. ult. de secundis nuptiis, ubi infamia jure civili l. 1. C. de secund. nupt. decreta mulieri intra annum luctus nubenti fuit sublata. Felin. in c. testimonium de test. & attest. n. 15. Garc. de benef. l. 7. c. 8. n. 11. Jure autem civili expressè habentur infames exercentes lenocinia maris aut fœminæ quatuordecim prostitutione. L. atletras §. 2. ff. de his, qui not. infam. & L. palam. §. 6. ff. de ritu nuptial. Bina sponsalia binasve nuptias eodem tempore propriâ auctoritate constitutas habentes. L. quid ergo. ff. de his, qui not. infam. Operam suam ad depugnandum cum bestiis locantes. l. 1. §. 6. ff. de postulat. Quæstus causâ cum alio homine ad privatum certamen descendentes, l. quod ait. §. fin. ff. de his, qui not. infam. ex quæstu histriones aut turpes ludos agentes. L. ead. §. fin. Contractum juramento firmatum non servantes. L. si quis major. C. de transact. Hæretici, auth. Gazaros c. de hæret. Ulurarii manifesti, & ulurorum usuris exigentes. L. improbum. C. ex quib. caus. infam. irroget. Jure insuper Canon. infames habentur S. R. E. Cardinales hostiliter insequentes c. felicis. in 6. pluresque alii, de quibus can. infames. 6. q. 1. item fœminam matrimonii causâ rapientes. Trid. Sess. 24. de matr. reform. in duellum descendentes, eorumque patrini. Trid. Sess. 25. c. 19. de reform. His adde Sodomiam ex consuetudine exercentes. Teste Laym. l. 1. rr. 5. c. 4. n. 1. Porro licet hujusmodi delictis etiam occultis statui infamiam teneant, Sylv. v. irregularitas. q. 14. & Suar. de cens. d. 48. f. 1. n. 1. eò quòd infamia non eorum manifestationi, sed perpetratiioni jure imposita sit, ut tamen delinquentes istiusmodi actu infamiam incurrant, requirit delictorum illorum manifestationem seu publicationem, probabilius docent Abb. in c. ex tenore de temp. ordin. num. 4. Nav. man. c. 27. n. 248. Covar. l. 3. var. c. 3. n. 2. Sanch.

Sanch. l. 2. moral. c. 26. n. 1. apud Wiestn. h. t. n. 55. iis contententem; siquidem diminutio bonæ existimationis apud viros honestos ex delicto, quale quid est infamia, actu esse aut sequi nequit, quamdiu crimen occultum est. His tamen non obstantibus, quod, quamprimum ex post evulgatur crimen, infamia completa confurgat, habeatque omnes effectus suos citra omnem aliam declarationem etiam criminis, unde etiam, si delinquens prævidens evulgationem teneri illum abstinere ab omnibus actibus alias infami interdictis admittunt Laym. l. c. n. 9. Castrop. tr. 29. d. 6. p. 20. n. 3. Wiestn. l. c.

Quæst. 506. Quinam sint infames infamia juris ex delicto alieno?

Resp. Tales sunt filii ac nepotes parentum injicientium in S. R. E. Cardinalem violentas manus c. felcis v. quod si quis in 6. perduellium & proditorum committentium crimen lætæ majestatis, l. quisquis. C. ad Leg. Jul. majest. illegitimè procreati, respectu tamen aliquorum effectuum tantum, cum etsi jure ecclesiastico repellantur ab ordinibus & beneficiis, non tamen à ferendo testimonio in judicio, munere tabellionatus, aliisque. Mol. l. c. d. 7. n. 5. Laym. l. c. c. 4. n. 1. annumerans infamibus carnificum & quorundam aliorum filios in Germania, ubi non tantum à dignitatibus & officiis, sed & ab officiis & mechanicis muneribus arcentur.

Quæst. 507. Quinam sint infames sententiæ Judicis?

Resp. infames evadunt sententiæ Judicis, quicumque accusati & ab eo condemnati crimine publico, id est, tali, cujus accusatio cuilibet de populo est permessa. §. 1. Inst. de publ. judic. qualia sunt crimina proditoris, falsi, adulterii. l. infamem ff. publ. jud. item rapinæ, furti, expilatæ hæreditatis, etsi enim ea delicta sint privata, secutâ tamen Judicis damnatione, infamiam irrogant. l. infamem. l. decuriones l. furti. l. si expillass. C. ex quib. caus. infam. irrog. uti & qui, ne de his accusaretur, pretio dato pactus est. cit. l. abletas. §. fin. item qui doli mali suo nomine vel calumniæ prævaricationisve in publico Judicio commissæ damnati per sententiæ Judicis, modò ea transierit in rem judicatam, & non sit aut suspensa per appellationem aut invalida. l. 1. & 7. ff. de his, qui infam. not. Sylv. v. infamia n. 12. Mol. tr. 4. de 7. & 7. d. 9. n. 4. Suar. cit. S. 1. n. 6. Perez in eod. tit. ex quib. caus. n. 9. qui etiam n. 12. monet, quod quis de aliquo horum damnatus à Judice evadat infamis, licet in sententiâ non fiat expressa mentio infamiæ, modo in ea crimen sit expressum. His annumerari possent, qui ignominia causâ exturbantur militiâ, ordine militari moventur, honoribus interduntur. l. 1. l. quod ait. l. etsi. c. ex quib. caus. infam. irrog. item deportati & ad tempus in opus publicum damnati. l. ad tempus. fustibus casti, ex justa tamen causa. l. illius. ff. de his, qui not. infam. ita Wiestn. l. c. 57. cum Perez l. c. n. 10.

Quæst. 508. Quinam sint effectus infamiae?

Resp. sunt potissimum sequentes, primò: quòd fiant irregulares, ita ut neque Ordines suscipere, neque in susceptis ministrare possint, eò quod in sortem domini vocari, & in ministerium sacrum deputari debeant non nisi homines immaculatæ vitæ

& existimationis integræ, Nav. in man. c. 27. n. 104. Suar. l. c. f. 2. n. 1. Laym. l. c. c. 4. n. 3. juxta can. fin. d. § 1. can. infames. 6. q. 1. Secundo: quod infames, tam infami facti, quam juris accendantur à dignitatibus & honoribus, præsertim ecclesiasticis, cæterisque beneficiis. juxta l. neque famosis. C. de dignitat. § c. 85. reg. jur. in 6. ubi: infamis non patiantur portæ dignitatum: & propter eandem rationem, quæ habetur c. inter dilectos. de excess. Prælat. ita etiam, ut horum infamium electionem factamque illis collationem ipso jure nullam dicant, Abb. in cit. c. inter dilectos. n. 8. Nav. cit. c. 27. n. 207. Mol. l. c. d. 11. n. 3. ipsi quoque pro usu externo receptum, licet asserant DD. alii, pro foro tamen interno seu conscientia quamcunque provisionem beneficiale ipsam factam subsistere volunt. Garc. de benef. c. 8. n. 47. & Castrop. tr. 29. d. 6. p. 20. n. 11. apud Wiestn. h. t. n. 59. eò quòd nullitas actus expresso juris textu non expressa (ut nullibi in jure expressa est nullitas provisionis beneficiæ talibus factæ pro foro interno) asserenda non sit. Tertiò: quòd eadem infamia removeat ab actibus legitimis, publicis muneribus, ut sunt officia Judicis, Assessoris, Advocati, Tabellionis, Accusatoris, imò & testis. c. testimonium. de testib. l. testium ff. eod. Quartò: quòd repellantur ab hæreditate testamento relicta, non solum, si parentes, sed etiam si fratres & sorores de inofficiso testamento agant. l. fratres. C. de inoffic. testam. Perez. ibid. n. 16. & Brunnem. n. 1. Reiffenst. h. t. n. 61. Quintò: quòd, si deliquerint, severiori, quam alii, pœnâ coercantur, l. cit. & AA. cit. Wiestn. h. t. n. 60.

Quæst. 509. Infamia quamdiu duret, & qualiter aboleatur?

1. **R**esp. primò in genere: infamia ob crimen notorium ipso jure vel per sententiæ judicis irrogata perpetuò durat. l. ad tempus. C. ex quib. caus. infam. irrog. nisi à Principe, cujus autoritate imposta, aboleatur. §. hinc. post can. Euphemium. 2. q. 3.

2. **R**esp. secundò in genere: infamiam undecunque ortam à Clerico aboleri posse autoritate apostolicâ, indubitatum est, cum is huic supremæ jurisdictioni in omnibus subiectus sit, idem est de laicis jurisdictioni Papæ temporali subditis, imò & de aliis infamibus, quo ad effectus ipsis jure canonico interdictos, & sic absolute loquendo Ordinum & beneficiorum ecclesiasticos capaces reddere potest quoscunque; quod ipsum tamen facere non solet Papa, antequam ad Ordines & beneficia promovendus in pristinum bonæ existimationis statum restitutus sit à Principe aliòve supremo magistratu seculari, dum ab eo irrogata infamia, ut Wiestn. n. 63. cum Mol. l. c. d. 12. n. 3. & Castrop. cit. p. 20. n. 11. à se citatis, quâ autoritate apostolicâ si jure civili (à sacris canonibus juxta c. omnes. 6. q. 1. & dicta à nobis supra quòd ad hoc generaliter recepto) inducta infamia abolita sit, fundata in eo irregularitas cessat, ita ut jam persona pristinae famæ restituta ad ordines & beneficia absque alia dispensatione possit promoveri; si vero infamia inducta à jure canonico, non quatenus generaliter approbante inductam à jure civili, sed specialiter eam statuentem, v. g. hæreticis, S. R. E. Cardinales hostiliter persequentibus, restitutione famæ à seculari Principe factæ non aboletur ea in ordine ad effectus canonicos, v. g. ad Ordines suscipiendos, quin opus sit a-